

PREUS DE SUBSCRIPCIÓ:
EDICIÓ DIÀRIA
Barcelona: 1000
Península: 1200
Amèrica: 1500
Altres països: 1800

LA PUBLICITAT

ciència col·lectiva, hi ha una facultat d'autodeterminació.
De "Justícia Social"

ANY XLVI - NUM. 15.698 - PREU: 10 CENTIMS
BARCELONA, DIMECRES, 23 D'ABRIL DE 1924

NACIONALISME I IMPERIALISME

En un recent discurs, M. Poincaré ha pronunciat unes paraules que, podent semblar adreçades als nacionalistes integrals de Charles Maurras, s'adrecen en realitat als feixistes de Benito Mussolini: "No convé—ha declarat el cap del Govern francès—que el sentit de la nacionalitat s'endureixi en voluntat de pujança o s'exasperi en imperialisme".

Els anglesos han volgut presentar Poincaré com un nacionalista-imperialista, i en aquest punt concret no tenen raó. El polític europeu que avui representa millor aquest tipus és Mussolini. El president del Consell de ministres de França, que és una mentalitat de fort caient positivista, no té ni ardent imaginació ni passió poètica, ni aspira a cobrança, que són les forces impulsives de l'imperialisme conquistador. Poincaré i els francesos que com ell pensen i senten, consideren l'afar de la Ruhr i el problema del Rin en un aspecte de garantia i de seguretat, però no hi veuen el camí de l'eixamplament territorial i de l'hegemonia de França. Quina diferència de tot entre Poincaré, que parla com un menestral malfiat, i Mussolini, que parla com un aventurer orgullós!

Mentre Poincaré, des de París, desaconsella el pas del nacionalisme interior al dur imperialisme exterior, Mussolini proclama des de Roma que aquesta ciutat ha deixat d'ésser la capital d'un petit reialme d'antiquaris i que ha d'ésser la futura capital del món llatí. La barreja de nacionalisme autèntic i d'imperialisme dominador que hi ha en la ideologia del cap del Govern italià, és fidelment traduïda per la llista de les reivindicacions territorials formulades a Itàlia, i que ha presentat últimament, gairebé amb caràcter oficial, el diputat electe Orazio Pedrazzi.

La confusió entre el nacionalisme i l'imperialisme, confusió cada dia més accentuada en certs indrets i en certs esperits, i per això mateix més perillosa també cada dia—ve principalment de dues causes: l'una, més aviat filològica, és la designació de dues tendències diferents amb un mateix mot: nacionalisme; i l'altra, més aviat psicològica, és la desviació en sentit agressiu i egoista del sentiment de nació i de l'amor a la pàtria. Aquesta darrera causa de confusió, per la seva profunditat, és la més temible.

Una revista parisenca, "Les Lettres", va obrir, ja fa mesos, una enquesta sobre el Nacionalisme, a la qual han acudit polítics i literats, historiadors i periodistes, sociòlegs i juristes, filòsofs i fins teòlegs. La lectura dels parers demostra l'extensió formidable de la confusió assenyalada, en el seu doble aspecte nominal i real.

Això no obstant, hi ha en les respostes al·ludides, tant en les favorables com en les hostils al Nacionalisme, punts de vista interessants, idees noves, observacions agudes, objeccions penetrants. Aquest feix d'opinions selectes ens donarà una bona base per teoritzar breument, des del nostre lloc de guaita català, a propòsit dels noms i dels conceptes de pàtria i Estat, de nació i imperi, de nacionalisme cenyit i d'imperialisme sobreixent.

Full de dietari La Política

EL PAISATGE SUIS
Aquest diàntre de paisatge suis arriba a preocupar-me. Hom sap que tinc una veritable feblesa pel paisatge i que considero una troballa del romanticisme, d'una perfecció per Verelme, la idea de convertir-lo en vehicle de les emocions més característicament subjectives.

Fa sol. Des de la meua finestra, a vint metres sobre el nivell del llac, veig una estesa de cases voltades de jardí i dos nuclis de població: la Tour i Vervey, una gran falga d'altura i, en el fons, els Alps francesos, amb neu als cims i amb tres o quatre balnearis a la falda.

Ningú no gosarà a dir que aquest paisatge sigui lleig o antipàtic. Ah, no! La llum s'hi vessa amb una suavitat deliciosa; la blavor fosca de les muntanyes lliga divinament amb els blancs dels cims i amb la blavor pàl·lida del llac. Els arbres, rentats per la pluja d'ahir, semblen vernissats de fresc. Encara—detall idíl·lic—la cascada d'immobilitat ocells dona a l'aire una esgarriança de vida.

Què pot demanar-se més? No és un meravellós dir un mot com aquest confiant alhora bonic i magnífic?

Cal ésser franc, tanmateix. Aquest paisatge—i els altres que he pogut veure en el meu primer viatge a Suïssa—m'encanten, em bressen, em donen un benestar enorme, però no em commouen. Tornaria sovint a aquest país per reposar els meus nervis i per admirar una mesocòrdua perfecta. Però, d'interior, no sentiria cap desig de pintar-hi: ni, poeta, no hi cercaria cap estímul.

Després de pensar-hi llargues estones crec haver descobert el desflorador d'aquesta paradoxa. El paisatge suis no m'invita a la pintura ni em comunica el tremolor de la poesia, perquè sembla pintat i poetitzat, és a dir, artísticament buit. No sento la fricció d'intervir-hi, perquè el trobo intervingut, massa intervingut. Res a fer! La sensibilitat se'm declara en una vaga de braços caiguts. Comprendo tan bé que qualsevol esforç pictòric em duria al crom i qualsevol esforç líric a la cançoneta encadenada o a la balada aigualada!

El fet que el modern sentiment del paisatge hagi nascut precisament a Suïssa, no argüeix res contra la meua tesi. Al contrari: la reforça. Els

L'AJUNTAMENT D'ARENYS
En Felip Ferrer i En J. Riera, d'Arenys de Mar, han dimittit el càrrec de regidor de l'Ajuntament d'aquella vila, pel qual havien estat nomenats darrere.

Per substituir-los, han estat nomenats En J. Roselló, fabricant de "planilles", i En J. Xicoy, pagès.

PER L'ESQUERRA CATALANA.
La companyia empresa per En Martí Domínguez per reconstruir l'esquerra catalana queda concretada en la següent proposició:

Primer. Que els diputats que Catalunya envia al Congrés i a la Mancomunitat de Catalunya es constituïssin provisionalment en Consell directiu de l'Esquerra Catalana.

Segon. Que reunint-se ràpidament en Assemblea totes les forces que hagin de constituir l'organització.

Tercer. Que anteriorment es donin cinc actes: un a la ciutat de Barcelona, un altre a la de Tarragona, un altre a la de Lleida, un altre a la de Girona i un altre en una ciutat de les Balears.

Quart. Confiar a l'Assemblea la designació de l'organisme directiu i la redacció dels punts concrets que puguin significar l'obra immediata a realitzar i les bases d'aliança amb les altres forces d'esquerra constituïdes.

homes han començat per sentir la Natura allà on la Natura es lliurava amb més facilitat, allà on podia sense esforç ésser transportada al paper i reduïda a fórmules agradables.

Des de que el suís Gaster, a mitjan segle XVIII, començà a fer viatjar aquesta corda, han passat dies. Ens han arribat a servir plats fets com el paisatge de Toledo o plats ultra-fins com els paisatges belgues i els paisatges anglesos. No és estrany que el paisatge suis ens resulti fat a còpia de perfecció i de boniquesa.

Carles Soldevilla

La Tour de Peitz, abril.

FRANÇA PANORAMA ELECTORAL

París, abril.
El desencament de la campanya electoral no ha començat encara; però poc se'n farà. Acabades aquestes festes començarà.

A París hi haurà 5 llistes en presència: la del bloc nacional, la del bloc d'esquerra, la llista monàrquica, la llista comunista i la llista anarquista.

En els departaments que s'ha pogut fer el bloc d'esquerra hi haurà tres grans llistes: el bloc nacional, el bloc d'esquerra i la llista comunista. Els anarquistes només presenten llista a París. Els monàrquics presenten llistes només en els tres o quatre departaments més d'extrema dreta. En el departament dels Pireneus Orientals (Perpinyà) es presenta una llista monàrquica.

La formació del bloc d'esquerra ha estat, allà on s'ha fet, molt treball. En molts departaments no s'ha pogut fer. Teòricament, el bloc d'esquerra hauria d'estar format de tres parts: radicals socialistes, socialistes revolucionaris, socialistes comunistes. Davant dels primers hi ha el senyor Herriot; davant dels segons, fa figura més preminent és Liéu Blum; al costat dels tercers hi ha el conegut sindicalista Frossard. Els comunistes socialistes són dissidents de Moscou. Podríem dir que són els de la segona internacional i mitja, encara que avui aquesta internacional de filigrana no existeix.

Aquesta hauria d'ésser la composició del cartell d'esquerra; però, com sabem, a molts departaments no ha estat possible lligar caps. La dificultat més gran és unir els radicals socialistes amb els socialistes comunistes. Entre Herriot i Frossard no hi ha, des del punt de vista dels fets, gaire diferència; però entre aquests dos homes hi ha un abisme verbal. Si les coses seguessin la seva evolució lògica, Herriot i Blum demà passat poden ésser la situació. En canvi, Frossard n'està molt lluny encara. Això origina, naturalment, una diferència sensible en el to de la veu.

En molts departaments el bloc d'esquerra no és tal bloc, o, si volen, és un bloc escrotonat. A París, el cartell és perfecte i un dels candidats de la llista és precisament l'avuiador Sadi Lecousté, que deté, com tothom sap, el record d'altura. Però a la província, llevat de la més accentuadament esquerrana (Marsella, Lyon, Limoges) sovint manca una cama als tres peus. Tan aviat falten els socialistes comunistes a l'aglomerat radical socialista-socialista revolucionari com de vegades falten els radicals socialistes a l'aglomerat socialista-revolucionari-socialista comunista. No es podria pas donar avui encara una llista completa dels departaments en què es farà el bloc d'esquerra, com no es podria donar la dels departaments en què no es farà. La formació està avui en ple rebulliment, i com que hi intervé la política local no hi haurà res segur, a molts llocs fins pocs dies abans de l'11 de maig.

La política local té en el procés de la formació del bloc d'esquerra més importància que la qüestió teòrica, malgrat que, com ja hem dit, entre els radicals socialistes i els socialistes comunistes hi hagi un abim verbal.

El bloc nacional no es presenta pas amb aquest nom. A cada departament el bloc nacional adopta el nom que està més en harmonia amb les necessitats sentimentals dels electors. Aquestes llistes es posen sempre sota l'advocació de belles paraules: "unió social", "defensa social", "esquerra democràtica", "esquerra republicana", "democràcia i república", "república i democràcia", "unió democràtica i social", "unió republicana democràtica i social", etc., etc. Tothom la llista del puntillisme polític francès. Sota d'aquests mil noms el bloc nacional es presenta compacte a tot arreu i amb una força econòmic-electoral impressionant.

A Anglaterra els partits tenen la seva caixa electoral. Molts títols nobiliaris a Anglaterra es compran i es paguen a la caixa del partit que és el Govern. Altres persones riques volen anar al Parlament i a canvi de l'ajut del partit polític

al qual se solmet, el candidat aquest fa un present a la caixa del partit que l'ajuda. Això ha estat molt crític, i Chesterton ha escrit contra les caixes dels partits, però així i tot és una solució elegant, una immoralitat que respecta les convencions, això és, una gran cosa. La Lliga ha adoptat en certa manera el criteri anglès, però la caixa electoral de la plaça de la Cucurulla no ha estat mai una cosa permanent ni molt important.

L'Action Française ha adoptat el sistema de la subscripció per pagar les despeses electorals. Una demanda dels directors del diari monàrquic als seus lectors i simpatitzants ha donat un resultat fatiguer. Demanaren 2 milions de francs per despeses electorals, i els tindran. Els comunistes—ho diu tothom almenys—tenen el diu de Moscou. Darrera del bloc nacional hi ha, segons diuen, la societat dels interessos econòmics, que és, sembla, una federació patronal com la que hi hagué a Catalunya. El president d'aquesta federació és el senador Billiet, i s'ha de confessar que és l'home més popular de la campanya electoral. El presenten com una mena de mina d'or dels candidats amics de l'ordre. Els senyors que es cuida de tot, segons diuen els seus amics polítics, naturalment. I de tota manera en qui fa pensar és en algun personatge de Balzac.

Seria molt llarg d'explicar les filtracions econòmiques del bloc d'esquerra. Són afers que no ens interessen, perquè la política interior francesa no fa per als estrangers. Al lector li interessa saber que la batalla és entre el bloc nacional i el bloc d'esquerra, i que aquests dos grans partits lluiten amb el mateix programa: la Pau!

Joan Pla

"ELS POETES D'ARA"
M. Anton Navarro

La teoria de l'"estat de gràcia", com a definició del moment psíquic productiu més que com a credo conscient i deliberat, té una estricta aplicació subjectiva en la creació poètica de Mn. Anton Navarro, qui canta—amb una veritable fervor d'il·luminat, devot de la seva mateixa veu, adés amb arravatament, adés amb unió—els motius del paisatge i els del seu esperit, com una harmonia vidual.

Per això la lírica d'aquest poeta pirenenc és naturalment ponderativa, rica en sonoritats, ubèrrima d'adjectius, airejada de retòrica. El cantor, embaïllat, s'embarga amb les pròpies paraules i les eleva, com un perfum d'incens, reverentment. La seva música verbal és, així, com el daurat remoreig d'un ruse, on la mel hi és més escassa i difusa que el murmur exterior.

Els primers llibres de mossèn Navarro són nodrits, principalment, de l'espectacle natural, percebent amb una gran intensitat admirativa. Dintre d'ells, en l'avidessa de la contemplació, el poeta subtilitza la imatge—la qual es llarga vers els cims—fins arribar a una afectada artificialitat teixida de llums tornassolades, semblant a una refinada policromia feta de delicades alquímies siderals.

Però, com un repòs serà, com un retorn a la simple bellesa de la terra i de la muntanya, fa poesia de Mn. Navarro té instantos on la ingenuïtat del paisatge i de les evocacions és recollida planerament en els versos amb un aromàtic caliu de germanívola fidelitat, amb un franciscanisme candi i florit que dona una mà a Verdader i l'altra a Maragall. I és en aquest camí—on el seguit del qual l'autor ha estat massa breu—que Mn. Navarro sap donar una clau més pura, sana i sobria a les estrofes.

Darrerament la inquietud dels motius interns ha transcendit a l'obra d'aquest poeta. En el seu darrer llibre de capítol amb joia el faust adventiu de l'amor, el rellisc de l'extasiament de la terra i el mag-

Més enllà dels darrers incidents

Ha declarat el "Journal de Genève", parlant dels incidents de frontera italo-suïssos, que tenen una importància limitada preses en si mateixos, i que cal evitar tant l'exagerar-los com el prendre's a la lleugera. És aquesta una tesi plena de veritat i sadollada de seny, ben pròpia del diari liberal i moderat de Ginebra.

Però si aquests incidents, presos en si mateixos, tenen una importància limitada, la tenen molt més gran si hom els relaciona amb el programa de les reivindicacions territorials del feixisme italià, dels articles del qual és l'aneixió a Itàlia del cantó dels Tessi, on la llengua italiana és parlada. I la relació entre els incidents de frontera i aquest punt del programa reivindicatori és evident.

O el programa exterior del feixisme està escrit per a no ésser complet, o tard o d'hora ha de poriar grans complicacions de caràcter internacional. No és versemblant que, fora del cas d'un fort sotrac europeu, aquest programa pugui ésser realitzat enlloc. En matèria de política exterior, Mussolini ha demostrat fins ara una visió molt exacta de les possibilitats i de les realitats de l'hora actual. Però si verament persisteix en les idees que ha sostingut explícitament des de l'oposició i que implícitament ha ratificat des del Poder, té haurà de començar per una banda o altra l'execució del programa d'anexions durant els cinc anys enters que, segons el "duce", ha de durar la Cambra de diputats recentment elegida.

Hi ha diverses raons per creure que la reivindicació del Tessi té un dels primers llocs, per ordre cronològic, en les reivindicacions italianes. És més natural que, per començar, es plantegi un plet que afecta a Suïssa, que no pas el plet de Còrsega i Níça, que afecta a França, o el de Mèlita, que afecta a Anglaterra.

El cert és que, d'un quant temps ençà, es manifesta, pel que fa al Tessi, una creixent activitat irredentista. Un període d'aquesta tendència, titulat "Adula", està posat públicament sota el patronatge d'un comitè italià. Hom assenyalava a Lugano i a altres llocs del territori helvètic, la presència de comissaris feixistes que tracten directament llurs reports al Govern de Roma. I a Itàlia, on tan estretes són avui les llibertats de premsa i de tribuna, periodistes i oradors escriuen i parlen lliurement de l'anèixió del Tessi al reialme peninsular. "Hom atribueix al Govern suis—diu el corresponent ginebrí del "Journal des Débats"—la intenció de basar-se en els incidents que acaben de produir-se a la frontera italo-suïssa per tenir, un plet hagin estat liquidats oficialment, converses amb el Govern italià respecte a l'activitat dels feixistes".

A. Rovira i Virgili

Sèneca és un dels autors clàssics que no foren engolits per l'Edat Mitjana. El tarannà moral de les seves obres, el seu estil adés sentencios, adés declamatori, i sobretot la seva fama—ja establerta en temps de Sant Jeroni—d'amic de Sant Pau i fins de cristià secul, havien d'assegurar-li un lloc a les biblioteques dels monestirs romànics. A l'època del renaixement les noves literatures volgueren assimilar-se la producció de Luci Anneu, i a casa nostra cal assenyalar, en els segles XIV i XV, dos noms d'il·lustrats senequistes, Antoni Canals, traductor del diàleg "De Providentia", i Antoni de Vilaregut, traductor de les "Tragèdies", a part dels anònims arromanzadors de les "Epístoles".

Es un lloc comú de remarcar l'antlès entre el Sèneca filòsof i el Sèneca home: en vida d'ell els seus enemics ja ho feien. Lloar la pobresa tot posseïnt una fortuna de milions, abominar del plaer i viure enmig de les disbauxes de l'alta societat romana, predicar una moral inflexible i transigir molts anys amb les follies i els crims de Neró, el seu imperialisme delectable... Polser aquestes contradiccions no les veurem en la vida de Sèneca si no hi hagués en el seu esperit un sentiment altruista de solidaritat. La glòria del seu renom, avui—a vint segles de distància—ens semblaria més pura si fos la d'un asceta solitari. Tenim, però, el dret de creure que la seva paraula, els seus llibres i el seu exemple no influïssin d'una manera fonda en l'ambient relaxat on es movia? No fou ell el gra de sal que hi evità una major corrupció? Si és així, tot i que de l'inevitable endemsi el seu esperit en sortís contaminat, més caldria prendre'l com exemple que com pedra d'escàndol, si tenim del viure un concepte dinàmic i creiem en els deures socials. De tots els fets històricament comprovats de Sèneca, només un gosaria jo a censurar-li sense atenuacions: la baixesa de demanar a Claudi a al·l's servils ministres la remissió de la pena d'exili. D'aquest manament, però, i de tots els que hagués pogut cometre, el redimeix el seu morir, ben digne d'un estoic.

Estoica fou tota la seva producció filosòfica, d'estoic contaminat per la retòrica i d'una invencible tendència ecclètica, que el fa passar sovint, el mateix ho confessa, al camp enemic; no com a transfuga, però, sinó a tall d'explorador. Estoic d'una austeritat emporpada, no pas d'aquella austeritat nua com un glavi, reservada a l'esclau Epictet; estoic més curós de dirigir els altres que de l'examen de la consciència pròpia, gloriós turment de l'emperador Marc Aureli. Estoic fou Sèneca, diguem-ho d'un cop, format a l'escola de Papiri Fabià per l'especulació i l'estudi, no pas faigonat pel mall del sofriment i el foc de l'ideal damunt l'enclosura de la vida.

Mai no sentí el poble romà una prujia d'especulació metafísica. Ciceró tot sol, més que per vocació per patriotisme de voler que a la seva terra no li manqués ço que feia el renom de Grècia, va llançar-hi, amb més coratge que fortuna. Pà, això les dues escoles de moral, filles bessones de la socràtica, rivals i inseparables com les testes de l'àguila bicèfala, trobaren dintre Roma una amplíssima acollida. Els homes actius del Fòrum i del govern, es decantaren per la moral del Pòrtic, els literats i els artistes per la moral del Jardí. La llengua de l'estoic feta, per Horaci, l'epicuri, demostira, però, com els esperits enlairats veïen que tot s'adreçaven vers l'ideal socràtic de la felicitat de la manera que més s'adeia amb Nur temperament, els una defugint la dolor, els altres fent-se forts per resistir-la. Pel camí, aspre al principi i progressivament planer, del propi domini i del menyspreu de les coses exteriors, l'estoic forjava la resistència del seu esperit. "Cal triar durament la no-

ELS HOMES I ELS LLIBRES SENECA A CASA NOSTRA

tra ànima per tal que no senti els caps"—diu Sèneca—i agrega: "La felicitat consisteix en no sentir fretura de sollicitat". Principis d'ataràxia i d'autàrcia, glossats de mil maneres en el "Diàleg" senequians.

Quan l'hora és avinent per rebre i per practicar Niçons d'estoïcisme, Sèneca l'estoic ve a nosaltres. Dintre la Fundació Bernat Metge ens el porta el doctor Carles Cardó, traductor exactament i bellament. El nostre amic ha sabut fer-se un estil tan propi per a la versió de la prosa llatina com és propi el del de Tarragona per emmarcar els monuments romans. El primer volum, que ara ve de sortir, s'enceta amb una "Introducció" molt documentada i clara, on el doctor Cardó estudia, en quatre parts, la vida de Sèneca, els seus "Diàlegs", el text i les edicions. Particularment interessant és la segona, amb el balanç general de la producció senequiana, la cronologia dels "Diàlegs" i les marques sobre l'estil i la moral de Sèneca. Completen el volum el text i la traducció dels tres llibres "De Ira".

Amb encert hom ha començat per aquest diàleg, fruit primerenc de l'abundosa col·lecció. "Farcit de trossos declamatoris i de llocs comuns de la Retòrica, inconnex i ple de repeticions, com la de la descripció de l'home arborat de còlera, traïx de bell antuvi un autor novençà", observa justament el traductor. És una obra escrita, per tant, en el primer període de la producció filosòfica de Sèneca, que va del març de l'any 37, quan per la gelosia de Caligula és obligat d'abandonar el Fòrum, a les darreries del 41, quan Claudi l'exilia a Còrsega. Luci Anneu dedica aquest diàleg al seu germà Anneu Novat, el que una dotzena d'anys després, procedent d'Acàcia, veurà davant el seu tribunal, a Corint, l'apòstol Sant Pau i tractarà d'afar entre ell i els jueus com un jutge dreturer i destre.

No cal dir com el filòsof estoic, enemic de tota passió, declama contra la ira. No cal dir tampoc que no és una evangèlica mansuetud que li oposa, sinó l'exercici raonat del dret. "Quina falta fa la ira—diu—si la raó pot tot el mateix que ella? Creus per ventura que el caçador s'irrita contra les feres? Les espera quan vénen i les encalça quan fugen. I tot això ho fa la raó sense ira". Excellent consell. Res d'ira: sang freda i bona punteria.

L'edició de les obres filosòfiques de Sèneca no seguirà un ordre rigorosament cronològic, sinó un de més aviat lògic que, sense oblidar la data dels tractats, acobli els que presenten alguna connexió mútua de matèria o de destinatari. Voldríem ben d'hora donar la benvinguda als nous volums promesos.

L. Nicolau d'Oliver

LA SITUACIÓ A EUROPA

El president Coolidge ha fet un important discurs, on el qual ha parlat de les diverses qüestions pendents. Ha dit que quan les reparacions quedin resoltes, caldrà una altra conferència del departament, ha proclamat la importància de l'informe Dawes, afegint que el capital americà contribuirà a l'emprestit alemany.

Segons el coronel Avres, del Comitè Dawes, les pèrdues totals dels especuladors en marcs pugen a dos mil milions de dòlars.

El Govern anglès contesta a dijous o divendres a la Comissió de reparacions. La resposta francesa consta de tres parts: la primera cosa rebutja la segona declara que correspon a la C. de R. de prendre les mesures que cregui convenientes, i la tercera declara que tot seguit que la C. de R. hagi pres la seva decisió, s'entendrà amb els Governes aliats per determinar el que pertoca fer i executar.

El Govern anglès contesta a dijous o divendres a la Comissió de reparacions. La resposta francesa consta de tres parts: la primera cosa rebutja la segona declara que correspon a la C. de R. de prendre les mesures que cregui convenientes, i la tercera declara que tot seguit que la C. de R. hagi pres la seva decisió, s'entendrà amb els Governes aliats per determinar el que pertoca fer i executar.

EL GOVERN DEL DIRECTORI MILITAR

HA ESTAT DETINGUT UN DELS AUTORS DEL DOBLE ASSASSINAT I ROBATORI DEL COTXE AMBULANCIA DE L'EXPRES D'ANDALUSIA, I HA CONFIRMAT LA PARTICIPACIO EN EL CRIM DEL "CROUPIER" QUE AHIR VA SUICIDAR-SE A MADRID

EL GENERAL PRIMO DE RIVERA SEGUIRA EN EL PODER PER NO FRUSTRAR LES ESPERANCES QUE EL PAIS TE POSADES EN EL DIRECTORI

El doble assassinat i robatori de l'express d'Andalusia

UNA CARTA DEL TERUEL AL DIRECTOR DE SEGURETAT

Madrid, 22. — A la Direcció de Seguretat han facilitat la següent nota:

"Carta dirigida per Antoni Teruel López (a) 'El Albalil', a l'Excm. director general de seguretat dividenda, o sia el dia següent de la detenció de Carme Añiza:

Senyor Inspector general de seguretat.

Molt senyor meu: Havent-me informat que la meua filla Carme Añiza, per no dir on em trobo, ja que no ho pot dir per no saber-ho, es troba detinguda, puix se'ns entenen creu voste que jo estic complicitat en el fet de l'express d'Andalusia, jo, l'únic que puc posar com a prova és que el dia 11 vaig ésser al cafè de Varela, des de dos quarts d'onze, ja les onze em vaig posar a jugar amb cartes caramboles amb el camarero de la tertúlia que s'anomena Víctor.

Un partit de vent m'el guanyà i l'altre centener el cent guanyà jo; així es pagaren a migres, i acabarem a dos quarts d'una.

Vineu un altre amic, també jugador, i donarem un tomb, i a un quart de dues entrarem al cafè de Sant Millán, i següentem d'una de les sales servides per un camarero que s'anomena "Mado".

El meu amic prengué cafè, i jo vaig prendre un refresc de sarsa.

El meu amic donà al camarero un bitllet de 50 pessetes perquè es cobrés el servei. I li tornà 25 pessetes en paper i 25 en plata.

Sortírem d'allí prop de tres quarts de dues i anàrem a donar un volt, i a les quatre ens trobarem amb dos viciosos, als quals en altra ocasió havia jo guanyat els quarts, i no teníem en anar, ens anàrem a casa meua, i perquè no ens vèiem el sereno vinguérem pel carrer de Santa Anna.

Següentem jugant una mil·la hora al "gile", els guanyàvem els quarts, i dels meus 24 vaig donar-ne 20 a la meua dona.

Ells en deien que els havíem guanyat i que anaven a donar part, i que m'anaven a demanar que feia "mecheros".

Com que quan pujà un inspector i preguntà a la meua filla, jo era a la comuna, vaig calcular que havia estat detinguda pels jugadors als quals havíem guanyat els 48 quarts, i per això vaig fer el cas.

Jo m'he presentat ja per veure perquè ja sé que a força de cops fan dir una cosa o altra, i no és just que jo pagui el que no deo.—Antoni Teruel, robatori.

Li prego que em dispensi que l'escrigui així, puix no sé fer-ho d'altra manera.

So estic segur si el dia 11 heu el disabte. Així que li dic que el mateix disabte.

—També a la Presidència han facilitat la següent circular, dirigida per la Direcció General de Seguretat a les dues Comissaries dels districtes, amb data 22 d'abril de 1921:

"Servei's ordenar al personal d'aquestes direccions que en el termini més breu es faci una investigació prop dels serenos per saber d'una manera exacta quines persones entraren a l'express d'Andalusia, i a les respectives detencions de la nit de disabte passat i hora de les quatre fins que es detingueren el servei, donant-los un compte immediatament."

LA PISTOLA AMB QUE SE SUICIDAVA EL TERUEL I LA QUE MATA A ORS

Es recordarà que segons el dictamen d'autòpsia, el cadàver del senyor Ors presentava dues ferides de bala, ambdues del calibre 635 de pistola Star: doncs bé, la pistola treballa sense fallar cadàver d'Antoni Teruel és d'aquesta mateixa arma i calibre, i al seu interior hi havia quatre capçals. Així la suposar que formava part del mateix carregador, ja que aquest es compon de set, dues de les quals foren les que causaren la mort al senyor Ors, que a l'Antoni Teruel i les quatre restants les que estaven sense disparar.

INTERESSANTS DECLARACIONS DE CARME ATIENZA

A la Direcció de Seguretat han facilitat als periodistes detalls de les diverses diligències policiaques realitzades per practicar la detenció dels autors del crim d'express d'Andalusia.

Des de la declaració prestada per Carme Atienza, filla d'Antoni Teruel, s'ha facilitat notablement la tasca policia, ja que es coneixen els noms dels individus que prengueren part en l'execrable crim, aduuc lliure domicili.

Quan el jutge que a Madrid entén en l'assumpte notificà a Carme Atienza el suïcidi del seu marit, aquesta facilità tota mena de detalls per a l'acabament dels fets.

Declarà que a la casa número 105 del carrer de Toledo es reunien un jove oficial de Correus anomenat Josep Sánchez Navarrete, un senyor anomenat Francesc Piquer i un altre a qui anomenaven don Honor.

Aquests tres subjectes, d'acord amb l'amiga de Teruel, acordaren proposar als ambulants de l'express d'Andalusia la realització d'un negoci de joc a Sevilla, negoci que havia de coincidir amb les festes de Setmana Santa.

Compromesa a preguntes pel jutge, afegí que l'Honor era l'amo de la fonda "La Internacional", situada al número 1 del carrer de les Infantes.

Amb aquestes dades la policia es disposà a capturar els autors del crim.

DETECCIO DE SANCHEZ NAVARRETE

A dos quarts de deu de la nit quatre agents es dirigiren al carrer d'Orreana, 5, principal, on viu el jove oficial de Correus Josep Sánchez Navarrete, fill del coronel de la guàrdia civil senyor Sánchez Bernat.

En aquest temps fou algun diner que s'hauria gastat perquè recentment se li queixaren algunes pensionistes de les quals era habilitat, perquè no els podia avançar les petites quantitats que cobren.

Com diem abans, als quatre agents que anaven a detenir-lo sortí a obrir-los la porta la minyona.

En preguntar-li els agents per Josep Sánchez Navarrete, la minyona pregà que s'esperessin per veure si hi era.

Els agents penetraren darrer de la minyona, arribant junt al menjador, on hi havia sopant d'esquena a la porta Josep Sánchez Navarrete, i davant, sopant també, estava la seva mare.

Els agents, sense donar-li temps de moure's, s'avancaren i li prengueren que els segells.

—Deuen-me acabar—digué.—Després soparé, perquè ara es tracta d'un assumpte d'urgència.

—Doncs permet'm que m'arregli.

—Des d'això, no fa falta.

—Així, vaig detingut?

—Sí, provisionalment.

Navarrete es posà dret i al mateix temps ho féu la seva mare, i acostant-se al seu fill li preguntà:

—Però què és això? Què has fet, fill meu?

Navarrete no contestà a la seva mare, limitant-se a dir als agents: Anem.

El detingut fou portat a la Direcció de Seguretat i d'allí, després de prendre-li la filiació, fou portat a presència del xofre Miquel Pedrero.

L'efecte fou fulminant.

—Ara et que estic segur—digué.—Aquest és el que em lloga Paulomibil.

En preguntar-li a Navarrete si reconeixia a Pedrero, digué: —Amb aquest vaig anar a Alcàzar.

El jutge comprovà després que Navarrete fou qui lloga l'automòbil per portar els assassins a Madrid.

Direcció de Seguretat se sap que té una malaltia a la vista, puix ha sofert una operació a un ull, i a l'altre hi té un tel.

Aquest subjecte, quan venia a Madrid, s'estatjava a casa de Teruel. El mes passat hi estigué 15 dies i aquest mes 8. És l'amic Paco de qui tant ha parlat Carme Atienza.

El segon subjecte a qui es busca és Honor Sánchez Molins, amo de la fonda "La Internacional", situada al carrer de Las Infantes, número 1. És pare de l'administrador d'una marquesa que té possessions rústiques a la província de Ciudad Real, i es creu que està amagat en algunes de les finques que administra el seu pare.

Alguns agents de policia han marxat a Manzanares.

EL DETINGUT SANCHEZ NAVARRETE

La sensació que ha produït en saber-se qui és el detingut Navarrete és d'estupor i desconcert.

Es tracta d'un oficial de Correus molt conegut entre els seus companys. Josep Navarrete, l'elegant Pepe Navarrete, com l'anomenen els seus amics, fill de família digníssima. El seu pare és un alt cap de la guàrdia civil; va sempre irradiant la bona societat, més acostumat a la vida familiar que a les bromes de nit en cabarets i musette-halls.

El xofre calculà la seva edat sobre 20 a 22 anys. Navarrete, encara que curosament afeitat i de cara somrosada, en té molts més; li atribueixen una alçada i accent valencià, però ço de la veu és més degut a modulació que a timbre, però no go de l'accent; encara que criat a Madrid, el seu llarg veïnatge a Madrid i tracte amb la gent dels barris alts li dona l'accent del parlar madrileny; no és de pell ros, sinó pell negre, i negres, encara que no tan poblades com el cap, té la barba, ceïles i pestanyes.

El xofre Pedrero es mostrà molt segur en la seva afirmació.

Afirma que és el que li lloga l'auto, a qui veu millor de dia que de nit, amb qui conversa durant el viatge i a les estacions d'Aranjuez, Alcàzar i Hèrcules en prendre gasolina, i el que portà al seu costat en el viatge de tornada.

Des de la vaga de Correus d'agost estava destinat a un negociat de la Direcció general de Correus, on treballava de les nou del matí a les dues de la tarda. Té categoria d'oficial de primera classe.

Aquesta matinada s'ha avisat al Pont de Vallesques per tal que es personés a la Direcció de Seguretat certa persona, amb l'objecte de reconèixer al detingut.

A la Direcció de Seguretat, Sánchez Navarrete començà negant rodonament que ell hagués sortit de Madrid el dia del crim. No obstant Navarrete ha acabat per confessar que havia anat, en efecte, en el correu robat, encara que jurant que no prengué part en el crim.

A les primeres hores de la nit d'ahir, la policia efectuà un registre en el domicili d'un camarero, amic íntim de Navarrete. Sembla que foren trobades nombroses postals pornogràfiques i una quantitat en metl·lic.

S'atribueix importància a l'anterior diligència.

El camarero en qüestió és un subjecte degenerat, molt conegut entre la gent dels barris baixos de Madrid.

Aquesta detenció ha causat un veritable disgust a casa d'ell, especialment al seu pare, el qual es troba delicat. A Múrcia, d'on és fill el Navarrete, la nova també ha causat aclamament.

EL QUE HA DIT EL DIRECTOR GENERAL DE SEGURETAT

Als periodistes, tenint en compte el promès pel senyor Del Valle, acudir a la Direcció de Seguretat a primeres hores del matí.

De bon matí estava al despatx oficial el director, amb el qual estava conferenciant el cap superior de policia.

Els periodistes s'hi atansaren aprofitant un moment en que abandonà el despatx el director i el senyor Del Valle els digué: Els rebri el director.

En efecte, a dos quarts de dotze, el director general de Seguretat va rebre els periodistes.

Començà plenejant-los amb preguntes arribant a una consulta moment de la premsa.

El Llibertat—afegí—sabeu que es busca a Jaén i a Ciudad Real, respectivament, a Piqueras i a Honor Sánchez, i pot passar que arribi El Llibertat a aquestes poblacions abans que els telegrams curats per la Direcció de Seguretat.

Afegí que el Teruel, al qual s'havia anat a cercar a casa seva a la matinal del dijumenge desaparegué i li escrigué una lletra preparant-se la suïcida.

L'interessant és, ara, veure si trobem les proves de connexió, i a això van encaminades les tasques de la policia.

—Sánchez Navarrete ha confessat el seu delictat.

—Sí, senyors—ha contestat el director general de seguretat—L'han reconegut set o vuit persones. Començà negant-ho, però després confessà el delictat en vista de les acusacions.

El director general de Seguretat no digué res més als periodistes. Es reservà en el que es relaciona amb les ordres circulars per la captura dels altres assassins.

SOBRE EL SUICIDI D'ANTONI TERUEL

Aquest matí, a les onze, el jutjat de la Inclusa mirà totes les actuacions fetes ahir al districte de La Latina, al qual correspon instruir sumari pel suïcidi d'Antoni Teruel. El jutge de primera instància d'aquest districte es troba fora de Madrid, estant en funcions d'instructor el jutge municipal senyor Albert Santamaría del Alba.

El fiscal de l'Audiència ha conferenciat aquest matí amb el jutge. La conferència ha estat molt llarga.

S'ha ordenat l'autòpsia de Teruel, la qual serà feta pel doctor Palancar.

El jutjat ha estat al domicili de Teruel practicant un detall reconeixement ocular per reconstituir la forma en que se suïcidià.

Ha estat detingut per la policia diversos veïns de l'habitatge immediat a la que ocupaven Teruel i Carme Añiza. Se'ls ocuparen tres navaves de grans dimensions i un revòlver carregat.

EL QUE HA DIT EL CAP SUPERIOR DE POLICIA

A les cinc de la matinal, el senyor Del Valle ha rebut els periodistes.

Estava molt emocionat i en dir que en efecte existia la detenció d'un individu que semblava tenir algun paper en la tragèdia de l'express, s'emocionà més. Digué que el detingut era fill d'una persona a la qual el lligaven els més forts llaços d'amistat i companyerisme i per això la seva situació era delicadíssima, fins al punt d'haver de prescindir d'aquests llaços d'amor pels deures ineludibles del seu càrrec.

Creia sincerament que la policia es trobava en el camí d'acabar el fet.

Ha acabat demanant la cooperació als periodistes.

ACARAMENT

Apart de les diligències principals encaminades a detenir els autors, seguint la pista deixada per Carme Atienza, s'efectuà un acarament entre el rei d'Alcàzar senyor Aguilera i el xofre Pedrero, que ha donat resultat.

EL QUE ROBAREN ELS CRIMINALS

Segons un alt funcionari de Correus, encara no es pot precisar el que s'emportaren els criminals, podent-se calcular, però, en uns 600.000 pessetes. Cal tenir en compte que això és solament un valor nominal, car ja és sabut que hi ha el costum de declarar una quantitat menor per estalviar-se els drets de franquícia i seguretat.

PERMUTA AMB EL SENYOR ORS

Aquesta tarda s'ha sabut que un germà de Sánchez Navarrete, que també és funcionari de Correus, permutà fa dies amb Ors, que llavors estava sent el servei a Melilla, i per virtut de la permuta, s'encarregà de l'ambulancia que li costà la vida.

UN ANTECEDENT DE SANCHEZ NAVARRETE

Essent director general de Seguretat, el comte de Colom, Sánchez Navarrete estigué sotmès a expedient per haver-se descobert que portava contraband a l'ambulancia. Llavors i a conseqüència de l'expedient, se li va treure del càrrec d'ambulador i se li va donar el lloc que en l'actualitat ocupava.

EL NAVARRETE ES DECLARA CULPABLE

Es coneixien més detalls del reconeixement en roda de l'oficial de correus Josep Sánchez Navarrete.

L'han reconegut Miquel Pedrero, el seu ajudant, el xofre al qual es dirigí primerament, el seu ajudant i tres xofers més que es trobaven amb ells.

El de primer negà la seva complicitat, però a mesura que l'anaven reconeixent les seves protestes eren més tímides.

Després Pascua el va d'Alcàzar, senyor Benigne Aguilera, i ell emparà. Digué que era Josep Díez, que és el nom que el Navarrete li donà perquè li facilitessin la belzina a Hèrcules.

El Navarrete, aleshores, no pogué més i deixant caure el cap damunt del pit, vengut, anorreat, digué:

—Sí; sóc jo.

Després de confessar, l'oficial de Correus fou sotmès a un llarg interrogatori, referint la forma com es planegà l'assalt al cotxe correu i el que sabé després de l'execució.

En el dia no hi llaurava a

morí dels ambulants. Només el volien privar del consensament, per la qual cosa duien un flaco de dolorosisme.

UNA CARTA

Entre les diligències que el jutge senyor Santamaría del Alba té preparades, figurava la de traslladar-se a la presó d'Andalusia, on s'obria una lletra robada per la policia i dirigida a un reclus. Això es farà a darreres hores de la tarda, i de nit es dictaran algunes notificacions.

EN LLIBERTAT

El jutge ha decretat la llibertat de la mare i la germana d'Antoni Teruel, que havien estat detingudes en els primers moments, per no desullar cap càrrec contra elles.

EL NAVARRETE ENCARA NO PASSA A DISPOSICIO DEL JUTJAT

El director general de Seguretat ha estat preguntat per un reporter:

—Avui serà posat a disposició del jutjat el detingut Josep Sánchez Navarrete?

—Encara no ho puc dir—ha contestat—. Abans celebraré una conferència amb el fiscal i d'això dependrà la resolució que s'adopti.

ES VOLIA SUICIDAR EL NAVARRETE?

Es diu, i sembla que és veritat, que Sánchez Navarrete ha estat examinat per veure si tenia cap lesió a conseqüència de la filiació al cotxe correu. S'ha despullat completament, i llavors es féu un descobriment molt significatiu: en un dels milions de seda i sota la planta del peu fou trobada, acuradament embolicada en papers, una fulla d'afaitar de les que corresponen a les màquines d'aquest ús. Això demostrà els propòsits que tenia el detingut.

MES DETALLS SOBRE NAVARRETE

Navarrete formà part de la comissió que anà al despatx del director general de Comunicacions per sol·licitar que fossin portats a Madrid els cadàvers d'Ors i de Lozano.

Sempre que es parlava del suïcidi de Sánchez Navarrete ho comentava amb gran vehemència i explicava la seva indignació contra els assassins i els seus còmplices.

Dijous Sant es passà per la Castellana amb el seu pare i un cadet d'artilleria.

En el Cos estava titllat com un invertit.

Durant aquests dies els companys li feren bromes per coincidir les seves seves amb el que publicava la premsa.

En rebre's a la Direcció de Comunicacions notícies de la detenció de Navarrete, la impressió fou grandiosa.

Ningú podia sospitar que fos coautor del crim. Navarrete duia una vida molt desordenada.

Rebia moltes visites de gent molt diversa, per tant ningú podia sospitar res de les visites d'aquests darrers dies.

Dijous i divendres Sant, per ésser festa, no anà a l'oficina i disabte hi anà per gestionar un permís.

Un dels companys havia notat com el Navarrete sempre que es comentava el doble assassinat ell es coltava. Dilluns en donà part, aquest company, al cap.

Un cop que es comentà que la guàrdia civil havia tirat contra un automòbil en el qual se suposava que anaven els autors, ell agafà el barret per anar-se'n, sense decidir-se. Al cap de poc arribà la notícia que Teruel s'havia suïcidiat, i ell, aleshores, marxà sense ésser vist.

UN RUMOR A CARTAGENA

gué el rumor que havia estat detingut un individu d'uns trenta anys, Cartagena, 22.—Dijumenge correu-queom alemanat i molt ben vestit. Sembla que aquesta versió s'ha desmentit.

PER LES FAMILIES DELS SENYORS ORS I LOZANO

Madrid, 22. — El Consell del Banc ha lliurat al director de Correus 10.000 pessetes per a les famílies dels oficials del Cos senyors Ors i Lozano.

L'ESTAT D'ANIM DE NAVARRETE

El detingut continua al calabog de la Direcció de Seguretat, amb guàrdies de vista.

Assseguren que està molt abatut, i a mesura que les coses es posen en clar el seu estat d'ànim decau encara més.

La seva actitud d'ara contrasta amb les energies de dies passats quan estava a l'oficina, arribant aduuc a contribuir amb 100 pessetes a la subscripció que obrien els companys per als fills de Lozano.

RESULTAT D'UN REGISTRE

Anit passada s'efectuà un minuciós registre al domicili de Navarrete. A les dues de la matinal dos agents de policia han portat a la Direcció de Seguretat un cosí que se suposa trobat en el registre.

Es diu que la troballa té moltíssima importància.

Unes manifestacions interessants del general Primo de Rivera

Aquesta tarda, al ministeri de la Guerra, el general Primo de Rivera ha conversat amb els periodistes, dient-los que tenia el propòsit de facilitar una nota a la Premsa, però com que no tenia prou temps es proposava fer algunes manifestacions de paraula.

Aquesta nota havia d'ésser un resum del viatge realitzat a Catalunya i províncies llevantines.

En primer lloc—digué—, he pogut observar que l'estat de les carreteres a la regió levantina i a Catalunya és, en general, bo. Són diverses les que estan en condicions immillorables. Això significa un avanç que cal agraïr.

En segon lloc, he de consignar la grata impressió que m'ha produït el veure que els Somatens són acollits amb gran entusiasme, sobre tot a Castelló i València. Les dones de Castelló i Burriana no solament acullen amb gran afecte la institució del Somatenet, sino que tot el veïnat i les autoritats mostren singular entusiasme per la seva organització, que significa la garantia perfecta de l'ordre.

M'ha produït també íntima satisfacció l'observar durant el recorregut el servei que presta la guàrdia civil. La seva disciplina és perfecta i aquesta mateixa perfecció es troba en l'exercici del seu comit, essent digne d'elogi fer públic el servei de vigilància que practica aquest benemèrit Cos.

Parla a continuació de l'augment del tràfic comercial a València. Diu també que les guarnicions de Barcelona, Rouss, València i Xàtiva serveixen una fea absoluta en el Directori, perquè aquest constitueix una gran esperança i una garantia d'ordre. Elogia la tasca de l'Ajuntament de València en la qüestió de les subvencions.

Es refereix llargament al seu partit "Unió Patriòtica", al qual apoina l'exèrcit, etc., etc.

El general acaba dient que el poble no vol els antics partits polítics altra vegada i no vol tampoc que se'n vagi el Directori.

Jo—acaba dient el marqués d'Estella—acabo aquesta aspiració amant del poble per presentar-la en primer lloc al Rei i després al Directori i per entusiasm que em sigui romandre al Govern, he de continuar per no frustrar tantes esperances com hi ha posades en el Directori.

ARRIBADA DEL PRESIDENT DEL DIRECTORI

Madrid, 22. — En el ràpid de València ha arribat aquest matí a Madrid el general Primo de Rivera, essent rebut a l'estació per tots els generals del Directori.

Una nota de la Premsa

Madrid, 22. — A la Presidència han publicat una nota dient que amb motiu de la festivitat de Nostra Senyora de Montserrat, el dia 27 d'abril es farà una missa a la mateixa hora a totes les localitats de la regió, assistint-hi els somatenistes.

Pel que a les somatenistes de Madrid, la cerimònia tindrà lloc el mateix dia, a dos quarts de dotze, al Teatre, amb assistència del capità general, que revisitarà els "Somatenes" com a comandant general de la Institució.

EL CONSELL SUPERIOR FERROVIARI

Madrid, 22. — Sota la presidència del senyor Machín Carreira s'han reunit les sessions del Consell Superior Ferroviari, donant-se compte de la resolució proposada per la Comissió especial nomenada per a l'estudi de les diferents condicions presentades a les bases novena i desena.

El senyor Mateu insistí en alguns conceptes que eren fonamentals, referents a l'aplicació de les tarifes del 14, com a base de la ratificació del període transitori amb el recarrec del 15 per 100 i l'establiment de coeficients que calguessin per equilibrar les despeses.

Fou impugnat aquest criteri.

S'ha redactat la base novena establint el règim de tarifes en tres períodes: el transitori, el provisional i el definitiu.

EN TOT HI HA EXCEPCIONS

Sr. Director:

Tinc un amic vete-i-fils. L'altre dia vaig trobar-me amb ell pel carrer, estava disgustadíssim.

—Ja hauria llegit el "Full de dictari" d'avui.

Es clar que l'havia llegit.

Vaig procurar fer entendre al meu amic que el senyor Soldevila, en parlar dels vete-i-fils poca-soltes ho feia en sentit figurat; que igual podia haver dit capeller, sastre o barber... No li va quedar altre remei, delectant-se molt, de passar pel que jo li deia.

Però el meu amic té, potser, certa raó queixant-se del menyspreu amb què hom tracta els vete-i-fils, que no tots són senyors Esteves o Ramons. L'amic

LIBRO

Los Russos, segunda y tercera representaciones

En els programes de les representacions de diumenge i dilluns passats, segona i tercera de la sèrie, la companyia de Balls Russos intercala tres importants repertes: "Petrouchka", "Cleopatra" i les "Danses del Príncep Igor", obres conegudes aquí, però esperades amb interès pel bon record que d'elles es guardava.

"Petrouchka" és, sobretot, una obra mestra en tots sentits, que deixa ben profunda impressió. El llibre, d'una extraordinària sobrietat, reduït als elements més simples, ens presenta un drama pur, en el qual, justament per ésser els personatges principals res més que uns tílles, passatgerament animats per la màgia d'un vell bruixot, els sentiments i les passions humanes es manifesten amb una cruïda i una intensitat prodigioses.

"La partitura és una meravella que no cal ponderar perquè és viu encara el record de l'efecte que causà aquí quan fou estrenada l'obra. Es pot dir el més gran èxit de Stravinsky.

La interpretació que ens ofereixen els artistes russos la considerem perfecta i ens ha acabat de revelar la valua d'alguns dels elements que figuren en la companyia.

La senyora Nijinska fa una deliciosa i "espiritual" ballarina. El senyor Woizkovsky es mostra un gran artista en tot moment; fa un "Petrouchka" trágic, i sap trobar l'expressió justa del grotesc, sobretot en exterioritzar el sentiment amorós, salvant tots els esculls de la seva difícil tasca, sense caure mai en la bufoneria. El "Moro", bàrbar, brutal i malvat, té en el senyor Zverev un intèrpret també excel·lent, que es distingeix en la dansa i les escenes del tercer quadre. I tot el conjunt que ultra aquests artistes intervé, actua amb intel·ligència i perfecta justesa.

"Cleopatra", el brillant "ball" de gran visualitat, és presentat fastuosament, i l'efecte escènica dels seus episodis és inigualable.

La senyora Tchernieva, en el seu paper de protagonista; les senyores Sokolova, Chollar i Nemtchinova, i els senyors Woizkovsky, Witzak i Singuevsky, són mereixedors d'elogis ben sincers.

Les "Danses" del "Príncep Igor" constitueixen un èxit extraordinari per a tots aquests artistes i per als altres que intervingueren en la seva execució.

Aquell magnífic quadre, tan ric de color i exuberant de vida i de moviment, provocà una explosió d'entusiasme, i les aclamacions del públic es feren interminables.

La repeticó de "Les Syphides", "Carnaval", "La Tricorné" i "L'après midi d'un faune" completaven els programes d'aquestes dues funcions.

"La Tricorné" assolí el màxim èxit que el dia de l'estrena. Ratificat, després d'haver pogut controlar les nostres impressions amb una segona representació del que indicàvem a propòsit d'aquesta obra. Potser encara observàvem millor totes les trames de l'industrial Picasso i de la interpretació coreogràfica d'un Massine. I repetim el nostre elogi als artistes que l'executen, senyora Dalbaldin i senyors Woizkovsky i Zverev, i els restants que completen el conjunt.

El senyor Woizkovsky és inimitable en el seu paper. Evidentment ha visat dansar gitanes de debò i sent el "garrofin" i la "sarruca" d'una manera prodigiosa.

"L'après midi d'un faune" fou rebut amb general aprovació i elogis. Per la nostra part, insistim en mostrar la nostra humil disconformitat. La sensació de calma i ensomni que sembla es vol produir, sospitem que es podria obtenir per altres mitjans que els emprats, els quals donen a la dansa un caràcter "estètic" — no "estètic" com diria ens dir el nostre ben-volent company linolipista — que no podem comprendre.

Dirigeix l'orquestra amb intel·ligència i encert en totes aquestes representacions, el mestre Edouard Plamen, al qual enviem també un aplaudiment.

LIBRO

Los Russos, segunda y tercera representaciones

En els programes de les representacions de diumenge i dilluns passats, segona i tercera de la sèrie, la companyia de Balls Russos intercala tres importants repertes: "Petrouchka", "Cleopatra" i les "Danses del Príncep Igor", obres conegudes aquí, però esperades amb interès pel bon record que d'elles es guardava.

"Petrouchka" és, sobretot, una obra mestra en tots sentits, que deixa ben profunda impressió. El llibre, d'una extraordinària sobrietat, reduït als elements més simples, ens presenta un drama pur, en el qual, justament per ésser els personatges principals res més que uns tílles, passatgerament animats per la màgia d'un vell bruixot, els sentiments i les passions humanes es manifesten amb una cruïda i una intensitat prodigioses.

"La partitura és una meravella que no cal ponderar perquè és viu encara el record de l'efecte que causà aquí quan fou estrenada l'obra. Es pot dir el més gran èxit de Stravinsky.

La interpretació que ens ofereixen els artistes russos la considerem perfecta i ens ha acabat de revelar la valua d'alguns dels elements que figuren en la companyia.

La senyora Nijinska fa una deliciosa i "espiritual" ballarina. El senyor Woizkovsky es mostra un gran artista en tot moment; fa un "Petrouchka" trágic, i sap trobar l'expressió justa del grotesc, sobretot en exterioritzar el sentiment amorós, salvant tots els esculls de la seva difícil tasca, sense caure mai en la bufoneria. El "Moro", bàrbar, brutal i malvat, té en el senyor Zverev un intèrpret també excel·lent, que es distingeix en la dansa i les escenes del tercer quadre. I tot el conjunt que ultra aquests artistes intervé, actua amb intel·ligència i perfecta justesa.

"Cleopatra", el brillant "ball" de gran visualitat, és presentat fastuosament, i l'efecte escènica dels seus episodis és inigualable.

La senyora Tchernieva, en el seu paper de protagonista; les senyores Sokolova, Chollar i Nemtchinova, i els senyors Woizkovsky, Witzak i Singuevsky, són mereixedors d'elogis ben sincers.

Les "Danses" del "Príncep Igor" constitueixen un èxit extraordinari per a tots aquests artistes i per als altres que intervingueren en la seva execució.

Aquell magnífic quadre, tan ric de color i exuberant de vida i de moviment, provocà una explosió d'entusiasme, i les aclamacions del públic es feren interminables.

La repeticó de "Les Syphides", "Carnaval", "La Tricorné" i "L'après midi d'un faune" completaven els programes d'aquestes dues funcions.

"La Tricorné" assolí el màxim èxit que el dia de l'estrena. Ratificat, després d'haver pogut controlar les nostres impressions amb una segona representació del que indicàvem a propòsit d'aquesta obra. Potser encara observàvem millor totes les trames de l'industrial Picasso i de la interpretació coreogràfica d'un Massine. I repetim el nostre elogi als artistes que l'executen, senyora Dalbaldin i senyors Woizkovsky i Zverev, i els restants que completen el conjunt.

El senyor Woizkovsky és inimitable en el seu paper. Evidentment ha visat dansar gitanes de debò i sent el "garrofin" i la "sarruca" d'una manera prodigiosa.

"L'après midi d'un faune" fou rebut amb general aprovació i elogis. Per la nostra part, insistim en mostrar la nostra humil disconformitat. La sensació de calma i ensomni que sembla es vol produir, sospitem que es podria obtenir per altres mitjans que els emprats, els quals donen a la dansa un caràcter "estètic" — no "estètic" com diria ens dir el nostre ben-volent company linolipista — que no podem comprendre.

Dirigeix l'orquestra amb intel·ligència i encert en totes aquestes representacions, el mestre Edouard Plamen, al qual enviem també un aplaudiment.

LIBRO

Los Russos, segunda y tercera representaciones

En els programes de les representacions de diumenge i dilluns passats, segona i tercera de la sèrie, la companyia de Balls Russos intercala tres importants repertes: "Petrouchka", "Cleopatra" i les "Danses del Príncep Igor", obres conegudes aquí, però esperades amb interès pel bon record que d'elles es guardava.

"Petrouchka" és, sobretot, una obra mestra en tots sentits, que deixa ben profunda impressió. El llibre, d'una extraordinària sobrietat, reduït als elements més simples, ens presenta un drama pur, en el qual, justament per ésser els personatges principals res més que uns tílles, passatgerament animats per la màgia d'un vell bruixot, els sentiments i les passions humanes es manifesten amb una cruïda i una intensitat prodigioses.

"La partitura és una meravella que no cal ponderar perquè és viu encara el record de l'efecte que causà aquí quan fou estrenada l'obra. Es pot dir el més gran èxit de Stravinsky.

La interpretació que ens ofereixen els artistes russos la considerem perfecta i ens ha acabat de revelar la valua d'alguns dels elements que figuren en la companyia.

La senyora Nijinska fa una deliciosa i "espiritual" ballarina. El senyor Woizkovsky es mostra un gran artista en tot moment; fa un "Petrouchka" trágic, i sap trobar l'expressió justa del grotesc, sobretot en exterioritzar el sentiment amorós, salvant tots els esculls de la seva difícil tasca, sense caure mai en la bufoneria. El "Moro", bàrbar, brutal i malvat, té en el senyor Zverev un intèrpret també excel·lent, que es distingeix en la dansa i les escenes del tercer quadre. I tot el conjunt que ultra aquests artistes intervé, actua amb intel·ligència i perfecta justesa.

"Cleopatra", el brillant "ball" de gran visualitat, és presentat fastuosament, i l'efecte escènica dels seus episodis és inigualable.

La senyora Tchernieva, en el seu paper de protagonista; les senyores Sokolova, Chollar i Nemtchinova, i els senyors Woizkovsky, Witzak i Singuevsky, són mereixedors d'elogis ben sincers.

Les "Danses" del "Príncep Igor" constitueixen un èxit extraordinari per a tots aquests artistes i per als altres que intervingueren en la seva execució.

Aquell magnífic quadre, tan ric de color i exuberant de vida i de moviment, provocà una explosió d'entusiasme, i les aclamacions del públic es feren interminables.

La repeticó de "Les Syphides", "Carnaval", "La Tricorné" i "L'après midi d'un faune" completaven els programes d'aquestes dues funcions.

"La Tricorné" assolí el màxim èxit que el dia de l'estrena. Ratificat, després d'haver pogut controlar les nostres impressions amb una segona representació del que indicàvem a propòsit d'aquesta obra. Potser encara observàvem millor totes les trames de l'industrial Picasso i de la interpretació coreogràfica d'un Massine. I repetim el nostre elogi als artistes que l'executen, senyora Dalbaldin i senyors Woizkovsky i Zverev, i els restants que completen el conjunt.

El senyor Woizkovsky és inimitable en el seu paper. Evidentment ha visat dansar gitanes de debò i sent el "garrofin" i la "sarruca" d'una manera prodigiosa.

"L'après midi d'un faune" fou rebut amb general aprovació i elogis. Per la nostra part, insistim en mostrar la nostra humil disconformitat. La sensació de calma i ensomni que sembla es vol produir, sospitem que es podria obtenir per altres mitjans que els emprats, els quals donen a la dansa un caràcter "estètic" — no "estètic" com diria ens dir el nostre ben-volent company linolipista — que no podem comprendre.

Dirigeix l'orquestra amb intel·ligència i encert en totes aquestes representacions, el mestre Edouard Plamen, al qual enviem també un aplaudiment.

LIBRO

Los Russos, segunda y tercera representaciones

En els programes de les representacions de diumenge i dilluns passats, segona i tercera de la sèrie, la companyia de Balls Russos intercala tres importants repertes: "Petrouchka", "Cleopatra" i les "Danses del Príncep Igor", obres conegudes aquí, però esperades amb interès pel bon record que d'elles es guardava.

"Petrouchka" és, sobretot, una obra mestra en tots sentits, que deixa ben profunda impressió. El llibre, d'una extraordinària sobrietat, reduït als elements més simples, ens presenta un drama pur, en el qual, justament per ésser els personatges principals res més que uns tílles, passatgerament animats per la màgia d'un vell bruixot, els sentiments i les passions humanes es manifesten amb una cruïda i una intensitat prodigioses.

"La partitura és una meravella que no cal ponderar perquè és viu encara el record de l'efecte que causà aquí quan fou estrenada l'obra. Es pot dir el més gran èxit de Stravinsky.

La interpretació que ens ofereixen els artistes russos la considerem perfecta i ens ha acabat de revelar la valua d'alguns dels elements que figuren en la companyia.

La senyora Nijinska fa una deliciosa i "espiritual" ballarina. El senyor Woizkovsky es mostra un gran artista en tot moment; fa un "Petrouchka" trágic, i sap trobar l'expressió justa del grotesc, sobretot en exterioritzar el sentiment amorós, salvant tots els esculls de la seva difícil tasca, sense caure mai en la bufoneria. El "Moro", bàrbar, brutal i malvat, té en el senyor Zverev un intèrpret també excel·lent, que es distingeix en la dansa i les escenes del tercer quadre. I tot el conjunt que ultra aquests artistes intervé, actua amb intel·ligència i perfecta justesa.

"Cleopatra", el brillant "ball" de gran visualitat, és presentat fastuosament, i l'efecte escènica dels seus episodis és inigualable.

La senyora Tchernieva, en el seu paper de protagonista; les senyores Sokolova, Chollar i Nemtchinova, i els senyors Woizkovsky, Witzak i Singuevsky, són mereixedors d'elogis ben sincers.

Les "Danses" del "Príncep Igor" constitueixen un èxit extraordinari per a tots aquests artistes i per als altres que intervingueren en la seva execució.

Aquell magnífic quadre, tan ric de color i exuberant de vida i de moviment, provocà una explosió d'entusiasme, i les aclamacions del públic es feren interminables.

La repeticó de "Les Syphides", "Carnaval", "La Tricorné" i "L'après midi d'un faune" completaven els programes d'aquestes dues funcions.

"La Tricorné" assolí el màxim èxit que el dia de l'estrena. Ratificat, després d'haver pogut controlar les nostres impressions amb una segona representació del que indicàvem a propòsit d'aquesta obra. Potser encara observàvem millor totes les trames de l'industrial Picasso i de la interpretació coreogràfica d'un Massine. I repetim el nostre elogi als artistes que l'executen, senyora Dalbaldin i senyors Woizkovsky i Zverev, i els restants que completen el conjunt.

El senyor Woizkovsky és inimitable en el seu paper. Evidentment ha visat dansar gitanes de debò i sent el "garrofin" i la "sarruca" d'una manera prodigiosa.

"L'après midi d'un faune" fou rebut amb general aprovació i elogis. Per la nostra part, insistim en mostrar la nostra humil disconformitat. La sensació de calma i ensomni que sembla es vol produir, sospitem que es podria obtenir per altres mitjans que els emprats, els quals donen a la dansa un caràcter "estètic" — no "estètic" com diria ens dir el nostre ben-volent company linolipista — que no podem comprendre.

Dirigeix l'orquestra amb intel·ligència i encert en totes aquestes representacions, el mestre Edouard Plamen, al qual enviem també un aplaudiment.

LIBRO

Los Russos, segunda y tercera representaciones

ASSOCIACIO DE MUSICA "DA CAMERA"

A fi d'evitar que la junta general extraordinària de l'Associació de Música "da Camera" coincideixi amb la festa inaugural del Teatre Lliure, la Directiva d'aquella entitat ens prega que comuniquem als nostres lectors, que l'esmentada junta tindrà lloc demà dijous, a les deu de la nit, al local social de l'esmentada Associació, Passatge de Sant Josep, lletre 12.

En el concert que tindrà lloc al Palau demà dijous, l'eminent violinista Joan Massià, ultra la Sonata op. 30 núm. 2, de Beethoven, que tocarà junt amb En Vilalta, ens farà sentir la magnífica Nacona, de Bach, obra plena de dificultats.

En la segona part del concert N'Alexandre Vilalta ens oferirà un enfilall d'obres veritablement de força, entre les quals figuren: Balada op. 47, de Chopin; Triana, d'Albeniz; i Rhapsòdia XII, de Liszt, que permetran al nostre nobilitatíssim pianista lluir, sola diferents aspectes, la seva ben remarcable personalitat musical.

LIBRO

Los Russos, segunda y tercera representaciones

Aquesta corporació adjudicarà els premis fundació del mestre compositor de música En Ramon Vilanova i Barrera, el lliurament dels quals tindrà lloc el propiament dia 31 d'agost, segons disposició del fundador, que s'esmenten a continuació:

Premi a la virtut filial. — Diploma honorífic i l'import de 500 pessetes vençuts durant un any de títols del Deute de l'Estat, afectes a aquesta fundació, que podrà obtenir un fill o filla de músic, nascut i resident a Barcelona, que sense altres mitjans que la música o el seu treball mantingui o hagi mantingut els seus pares impossibilitats de treballar.

Premi a la virtut maternal. — Diploma honorífic i l'import dels cupons corresponents a una anualitat, de Títols del Deute de l'Estat, afectes a aquesta fundació, que podrà obtenir la vídua de músic, que sense més arbitris o recursos que el seu treball humil, mantingui o educat major nombre de fills legítims de pare músic.

Les instàncies per optar als sudits premis podran presentar-se fins el dia 31 del propiament maig, a la secretaria d'aquesta Econòmica (carrer de Sant Sever, 5, pral.), acompanyant els documents que justificuin les circumstàncies que cal·leguen per aspirar al premi, i de la seva bona conducta moral; havent-se de formular les sol·licituds per persones que no siguin els interessats, ni en el seu lloc els seus parents fins al segon grau.

El president, **Francesc Puig i Alfons**. — El vocal-secretari, **José Maria Blanc i Roman**.

LIBRO

Los Russos, segunda y tercera representaciones

Aquesta corporació adjudicarà els premis fundació del mestre compositor de música En Ramon Vilanova i Barrera, el lliurament dels quals tindrà lloc el propiament dia 31 d'agost, segons disposició del fundador, que s'esmenten a continuació:

Premi a la virtut filial. — Diploma honorífic i l'import de 500 pessetes vençuts durant un any de títols del Deute de l'Estat, afectes a aquesta fundació, que podrà obtenir un fill o filla de músic, nascut i resident a Barcelona, que sense altres mitjans que la música o el seu treball mantingui o hagi mantingut els seus pares impossibilitats de treballar.

Premi a la virtut maternal. — Diploma honorífic i l'import dels cupons corresponents a una anualitat, de Títols del Deute de l'Estat, afectes a aquesta fundació, que podrà obtenir la vídua de músic, que sense més arbitris o recursos que el seu treball humil, mantingui o educat major nombre de fills legítims de pare músic.

Les instàncies per optar als sudits premis podran presentar-se fins el dia 31 del propiament maig, a la secretaria d'aquesta Econòmica (carrer de Sant Sever, 5, pral.), acompanyant els documents que justificuin les circumstàncies que cal·leguen per aspirar al premi, i de la seva bona conducta moral; havent-se de formular les sol·licituds per persones que no siguin els interessats, ni en el seu lloc els seus parents fins al segon grau.

El president, **Francesc Puig i Alfons**. — El vocal-secretari, **José Maria Blanc i Roman**.

LIBRO

Los Russos, segunda y tercera representaciones

Aquesta corporació adjudicarà els premis fundació del mestre compositor de música En Ramon Vilanova i Barrera, el lliurament dels quals tindrà lloc el propiament dia 31 d'agost, segons disposició del fundador, que s'esmenten a continuació:

Premi a la virtut filial. — Diploma honorífic i l'import de 500 pessetes vençuts durant un any de títols del Deute de l'Estat, afectes a aquesta fundació, que podrà obtenir un fill o filla de músic, nascut i resident a Barcelona, que sense altres mitjans que la música o el seu treball mantingui o hagi mantingut els seus pares impossibilitats de treballar.

Premi a la virtut maternal. — Diploma honorífic i l'import dels cupons corresponents a una anualitat, de Títols del Deute de l'Estat, afectes a aquesta fundació, que podrà obtenir la vídua de músic, que sense més arbitris o recursos que el seu treball humil, mantingui o educat major nombre de fills legítims de pare músic.

Les instàncies per optar als sudits premis podran presentar-se fins el dia 31 del propiament maig, a la secretaria d'aquesta Econòmica (carrer de Sant Sever, 5, pral.), acompanyant els documents que justificuin les circumstàncies que cal·leguen per aspirar al premi, i de la seva bona conducta moral; havent-se de formular les sol·licituds per persones que no siguin els interessats, ni en el seu lloc els seus parents fins al segon grau.

El president, **Francesc Puig i Alfons**. — El vocal-secretari, **José Maria Blanc i Roman**.

LIBRO

Los Russos, segunda y tercera representaciones

Aquesta corporació adjudicarà els premis fundació del mestre compositor de música En Ramon Vilanova i Barrera, el lliurament dels quals tindrà lloc el propiament dia 31 d'agost, segons disposició del fundador, que s'esmenten a continuació:

Premi a la virtut filial. — Diploma honorífic i l'import de 500 pessetes vençuts durant un any de títols del Deute de l'Estat, afectes a aquesta fundació, que podrà obtenir un fill o filla de músic, nascut i resident a Barcelona, que sense altres mitjans que la música o el seu treball mantingui o hagi mantingut els seus pares impossibilitats de treballar.

Premi a la virtut maternal. — Diploma honorífic i l'import dels cupons corresponents a una anualitat, de Títols del Deute de l'Estat, afectes a aquesta fundació, que podrà obtenir la vídua de músic, que sense més arbitris o recursos que el seu treball humil, mantingui o educat major nombre de fills legítims de pare músic.

Les instàncies per optar als sudits premis podran presentar-se fins el dia 31 del propiament maig, a la secretaria d'aquesta Econòmica (carrer de Sant Sever, 5, pral.), acompanyant els documents que justificuin les circumstàncies que cal·leguen per aspirar al premi, i de la seva bona conducta moral; havent-se de formular les sol·licituds per persones que no siguin els interessats, ni en el seu lloc els seus parents fins al segon grau.

El president, **Francesc Puig i Alfons**. — El vocal-secretari, **José Maria Blanc i Roman**.

LIBRO

Los Russos, segunda y tercera representaciones

LIBRO

Los Russos, segunda y tercera representaciones

1. SITUACIO ATMOSFERICA GENERAL A LES ILES DEL MARI. (Observacions d'Espanya, Nord d'Àfrica i L'Atlàntic, rebudes per telègraf, sense fil).

Persisteix a la mar Bàltica i a l'Àfrica el règim de pressions baixes, observant-se pluges i algunes nevades a Suècia i a Alemanya. A la Península Ibèrica el temps és bo, més de poca estabilitat, degut a la proximitat del règim de perturbació de l'Europa Central.

LIBRO

Los Russos, segunda y tercera representaciones

2. VENTS SUPERIORI A BARCELONA. (condicions de l'atmosfera lluit, a les 2 h. mat.)

Altitud, metres: 250, 500, 1000, 2000.
Direcció: WNW. SW. WNW. W.
Velocitat metres per segon: 1, 2, 3, 7

LIBRO

Los Russos, segunda y tercera representaciones

3. VENTS SUPERIORI A BARCELONA. (condicions de l'atmosfera lluit, a les 2 h. mat.)

Altitud, metres: 250, 500, 1000, 2000.
Direcció: WNW. SW. WNW. W.
Velocitat metres per segon: 1, 2, 3, 7

LIBRO

Los Russos, segunda y tercera representaciones

4. VENTS SUPERIORI A BARCELONA. (condicions de l'atmosfera lluit, a les 2 h. mat.)

Altitud, metres: 250, 500, 1000, 2000.
Direcció: WNW. SW. WNW. W.
Velocitat metres per segon: 1, 2, 3, 7

LIBRO

Los Russos, segunda y tercera representaciones

LIBRO

Los Russos, segunda y tercera representaciones

5. VENTS SUPERIORI A BARCELONA. (condicions de l'atmosfera lluit, a les 2 h. mat.)

Altitud, metres: 250, 500, 1000, 2000.
Direcció: WNW. SW. WNW. W.
Velocitat metres per segon: 1, 2, 3, 7

LIBRO

Los Russos, segunda y tercera representaciones

6. VENTS SUPERIORI A BARCELONA. (condicions de l'atmosfera lluit, a les 2 h. mat.)

Altitud, metres: 250, 500, 1000, 2000.
Direcció: WNW. SW. WNW. W.
Velocitat metres per segon: 1, 2, 3, 7

LIBRO

Los Russos, segunda y tercera representaciones

7. VENTS SUPERIORI A BARCELONA. (condicions de l'atmosfera lluit, a les 2 h. mat.)

Altitud, metres: 250, 500, 1000, 2000.
Direcció: WNW. SW. WNW. W.
Velocitat metres per segon: 1, 2, 3, 7

LIBRO

Los Russos, segunda y tercera representaciones

8. VENTS SUPERIORI A BARCELONA. (condicions de l'atmosfera lluit, a les 2 h. mat.)

Altitud, metres: 250, 500, 1000, 2000.
Direcció: WNW. SW. WNW. W.
Velocitat metres per segon: 1, 2, 3, 7

LIBRO

Los Russos, segunda y tercera representaciones

LIBRO

Los Russos, segunda y tercera representaciones

9. VENTS SUPERIORI A BARCELONA. (condicions de l'atmosfera lluit, a les 2 h. mat.)

Altitud, metres: 250, 500, 1000, 2000.
Direcció: WNW. SW. WNW. W.
Velocitat metres per segon: 1, 2, 3, 7

LIBRO

Los Russos, segunda y tercera representaciones

10. VENTS SUPERIORI A BARCELONA. (condicions de l'atmosfera lluit, a les 2 h. mat.)

Altitud, metres: 250, 500, 1000, 2000.
Direcció: WNW. SW. WNW. W.
Velocitat metres per segon: 1, 2, 3, 7

LIBRO

Los Russos, segunda y tercera representaciones

11. VENTS SUPERIORI A BARCELONA. (condicions de l'atmosfera lluit, a les 2 h. mat.)

Altitud, metres: 250, 500, 1000, 2000.
Direcció: WNW. SW. WNW. W.
Velocitat metres per segon: 1, 2, 3, 7

LIBRO

Los Russos, segunda y tercera representaciones

12. VENTS SUPERIORI A BARCELONA. (condicions de l'atmosfera lluit, a les 2 h. mat.)

Altitud, metres: 250, 500, 1000, 2000.
Direcció: WNW. SW. WNW. W.
Velocitat metres per segon: 1, 2, 3, 7

LIBRO

Los Russos, segunda y tercera representaciones

LIBRO

Los Russos, segunda y tercera representaciones

13. VENTS SUPERIORI A BARCELONA. (condicions de l'atmosfera lluit, a les 2 h. mat.)

Altitud, metres: 250, 500, 1000, 2000.
Direcció: WNW. SW. WNW. W.
Velocitat metres per segon: 1, 2, 3, 7

LIBRO

Los Russos, segunda y tercera representaciones

14. VENTS SUPERIORI A BARCELONA. (condicions de l'atmosfera lluit, a les 2 h. mat.)

Altitud, metres: 250, 500, 1000, 2000.
Direcció: WNW. SW. WNW. W.
Velocitat metres per segon: 1, 2, 3, 7

LIBRO

Los Russos, segunda y tercera representaciones

15. VENTS SUPERIORI A BARCELONA. (condicions de l'atmosfera lluit, a les 2 h. mat.)

Altitud, metres: 250, 500, 1000, 2000.
Direcció: WNW. SW. WNW. W.
Velocitat metres per segon: 1, 2, 3, 7

LIBRO

Los Russos, segunda y tercera representaciones

16. VENTS SUPERIORI A BARCELONA. (condicions de l'atmosfera lluit, a les 2 h. mat.)

Altitud, metres: 250, 500, 1000, 2000.
Direcció: WNW. SW. WNW. W.
Velocitat metres per segon: 1, 2, 3, 7

LIBRO

Los Russos, segunda y tercera representaciones

LIBRO

Los Russos, segunda y tercera representaciones

17. VENTS SUPERIORI A BARCELONA. (condicions de l'atmosfera lluit, a les 2 h. mat.)

Altitud, metres: 250, 500, 1000, 2000.
Direcció: WNW. SW. WNW. W.
Velocitat metres per segon: 1, 2, 3, 7

LIBRO

Los Russos, segunda y tercera representaciones

18. VENTS SUPERIORI A BARCELONA. (condicions de l'atmosfera lluit, a les 2 h. mat.)

Altitud, metres: 250, 500, 1000, 2000.
Direcció: WNW. SW. WNW. W.
Velocitat metres per segon: 1, 2, 3, 7

LIBRO

Los Russos, segunda y tercera representaciones

19. VENTS SUPERIORI A BARCELONA. (condicions de l'atmosfera lluit, a les 2 h. mat.)

Altitud, metres: 250, 500, 1000, 2000.
Direcció: WNW. SW. WNW. W.
Velocitat metres per segon: 1, 2, 3, 7

LIBRO

Los Russos, segunda y tercera representaciones

20. VENTS SUPERIORI A BARCELONA. (condicions de l'atmosfera lluit, a les 2 h. mat.)

Altitud, metres: 250, 500, 1000, 2000.
Direcció: WNW. SW. WNW. W.
Velocitat metres per segon: 1, 2, 3, 7

Vermouth "AQUILA ROSSA" es el millor